

Nærhed af Statsbanedriftens Grund eller Havnepor. Det er jo selvfølgelig ogsaa rigtigt, men der er dog det at bemærke, at naar man i en Kommune skal reparere eller omlægge Kloakledninger eller Gasledninger eller lign. kan man ofte komme meget nær ved Havneporet, i Særdeleshed i smalle Gader, saa det bør der formentlig ogsaa tages Hensyn til. — Der er i samme Paragraf den Besynderlighed, at det her udtrykkelig er forbudt uden Statsbanestyrelsens Samtykke at føre Telegraf- eller Telefonledninger og deslige over eller under Banen, medens der derimod i Loven om Telefoner og Telegrafer udtrykkelig stod, at det var tilladt Statsanlægene at føre dem over og under fremmed Ejendom, ogsaa offentlig Grund. Der kommer her eller kan i alt Fald komme en Modstrid, i Særdeleshed da de Koncessioner, private skulle have, ogsaa skulle give dem samme Ret til at føre deres Ledninger over og under fremmed Ejendom. — Ved § 6 er der stillet en Tilføjelse i Folketinget, som jeg finder meget heldig; det er nemlig i Litra C. Det er der paabudt, at naar et Havnebanetog passerer tværs over en Vej eller en Gade, skulle alle Køretøjer saa vidt muligt holde sig i mindst 20 Fods Afstand derfra. Det var i det oprindelige Forslag ubetinget paabudt, at de skulde holde sig i mindst 20 Fods Afstand, men her er tilføjet „saa vidt muligt,“ og det er vist fuldkommen rigtigt, idet mange Gader ere saa smalle, at det er umuligt at holde sig 20 Fod fra Jærnbanens Materiel. — Jeg skal endvidere henlede Opmærksomheden paa § 12, hvorefter de Bøder, som idømmes efter Lovforslaget, skulle tilfalde Statskassen. Efter den gældende Lovgivning tilfalde de derimod Fattigkasserne i Kommunerne. Om man nu skal foretrække, at de tilfalde Statskassen, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men der er dog maasse Grund til at bibeholde den nuværende Ordning. I Regeringsforslaget er det jo foreslaaet, at Bøderne skulde tilfalde en Understøttelseskasse, hvilket paa en vis Maade ogsaa vilde være meget heldigt; Folketinget har nu vedtaget, at Bødeløbene skulle tilfalde Staten, men det kunde dog være tvivlsomt, om det ikke var rigtigere at lade det gaa til Fattigkassen.

I § 13 er det jo tilladt Jærnbanefunktionærer at anholde de Personer, som gøre sig skyldige i Politiforæelser og ikke straks kunne erlægge den Bøde, som Forførelsen egner sig til. Det er vist fuldkommen rigtigt, det er aldeles nødvendigt, og jeg har ikke det mindste imod det, og jeg er kun glad ved, at Folketinget ogsaa er gaaet ind paa det, i Særdeleshed da der ellers saa ofte klages over,

at Retten til Anholdelse er altfor stor her i Landet. — § 16 indeholder jo Bestemmelser, som selvfølgelig ere fuldstændig rigtige, og som jeg ikke har det mindste imod. Jeg vilde kun ønske, at der der var medoptaget og navnlig stærkt præciseret, at berusede Personer ikke skulde befordres med Banen. Det er en stor Gene for det ordentlige Publikum, at meget hyppig Folk, som ere i høj Grad berusede, komme i Kupee sammen med ordentlige Folk; de pleje da ofte at gøre Skandale, og det er meget vanstelig at saa dem ud igen. Jeg vilde ønske, at dette Punkt kom med i denne Paragraf, saaledes, at det blev paabudt, at naar Folk mødte i en fendelig Grad berusede, maatte de slet ikke have Lov til at blive ekspederede med Banen. Med Hensyn til § 17 er det jo heller ikke mere end rimeligt, at der staar, at Politiet er pligtigt til at understøtte Statsbanedriftens Personale i Haandhævelse af de for Banen givne Ordens- og Sikkerhedsbestemmelser. Det er jo ogsaa rigtigt, men det kunde maasse være godt, om det blev nærmere præciseret, hvem der kan forlange denne Assistance, om det skal være en helt underordnet Person, eller det er den, som har Kommandoen paa vedkommende Station. — § 20 indeholder jo Regler om Behandlingen af sorglemlte Sager, altsaa egentlig af Hittegods, Regler, som ere noget forskellige fra de almindelige Regler, og der var Grund til at overveje, om det var rigtigt at komme ind paa disse her foreslaaede Regler, der jo som sagt ere anderledes, end hvad der ellers gælder om Hittegods.

Det er som sagt kun Eksempler, jeg her har fremdraget paa saadanne Punkter, som jeg mener, burde være Genstand for nærmere Overvejelse. Men i øvrigt skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget.

Villars Sunn: Jeg har bedt om Ordet for kun at støtte den Betragtning, at dette Forslag ganske sikkert egner sig til at gennemgaa en Behandling ogsaa her i Tinget. Jeg tvivler ligesom den foregaaende Taler om, at Folketinget egentlig har været ganske heldig med Behandlingen, nemlig naar dette Forslag har opstillet det Princip, som er opstillet i Folketingsudvalgets Betænkning, at det skulde være iagttagende haade det offentlige og de private Ret. Det forekommer mig, at hele Lovforslaget er præget af nogen Starphed, som er ganske usfordøen i dette Forhold. Jeg finder, at Loven har et Udseende, som om den var skrevet paa de Tider, da vi indførte Jærnbanerne her i Danmark, og ikke i de Tider, hvori vi nu ere, 50 Aar efter at vi begyndte at ar-